

נגד זה. אם מעירים אותם הם עושים שער רוריות. אז אנחנו נותנים להם לישון במנוחה.
עם בוקר אושפזו האם לטיפול בבית החולים. אך הלילה שעבר על קרוביה באותו חדר-מיון לא יישכח במהרה.

קול הזמזם

הגואל

שבת בחדר-ההמתנה של בית חולים — כן, איכילוב — כאשר נכנסה אשה רזה נושאת בורעותיה נער מגודל כבן 14, שעל קרסולו תחושת אר-עית מגואלת בדם.

השעה היתה קרוב לאחת בצעריים. לי-דברי רופאים בבית-החולים — שעת העומס הגדולה ביותר של היום. האם עמדה כרעת תחת משא הילד ולא היה מי שיפתח לה דלת לחדר-המיון. מאחורי מחיצת הזכוכית לא היה איש. לא אחות, לא פקיד-הקבלה ולא השוט, שתפקידו עוד יתברר בהמשך הסיפור.

קהל המתנינים פתח בצעקות, הפצוע תפתחו! ותגובה — איין. בחור בריא התנדב ובעט בעוצמה בדלת הכניסה לי-מיסדרון בית-החולים. רק אז הופיעה אחות, נשמע הזמזם הגואל והדלת נפתחה. כל אותו זמן לא רצתה האם לתת לאף אחד מקהל הגברים שהמתנינו לשאת את בנה השותת דם.

הלכתי לאורך המיסדרון לראות מה התחדש בחדר-המיון של בית-החולים הי-עמוס ביותר בתל-אביב.

בקצה המיסדרון על מושב צר, שכב ילד בעיניים עצומות, מכוסה בסדין לבן. לידו עמדה אימו, שפניה כצבע הסדין. "מה קרה?" שאלתי, "עכשיו כמעט שתיים," השיבה, "אני מחכה כבר שעה לתפירה. לילד יש חתך לכל אורך הזרוע, אמרו לי שצריך לתפור אותו מיד. אבל עכשיו חילופי רופאים, או הרופן התורן בחדר-נינוחה. ורופא נוסף עדיין לא הגיע."

תוך כדי דיבור היתה האם גוחנת מפעם

לפעם אל הילד ומדברת אליו כקול רם, או מנענעת אותו בעדינות. "אני לא רוצה שירדם חס-יחלילה. הוא איבד המין דם. אני נורא פוחדת שיכנס להלם."
"ולמה השכבת אותו על ספסל במי-דרון?" שאלתי. "מפני שאני רוצה שכשי-יבוא הרופא הוא כבר יהיה בחוק. קרוב לחדר-ניתוח. שלא נצטרך לבזבז עוד זמן." עברתי שוב במקום כעבור חצי שעה. הילד עוד שכב והאם עמדה עדיין.
שני תיירים מארצות-הברית, בעל ואש-תו, הגיעו אל חדר המיון של בית-החולים איכילוב. הבעל חש ברע. ניתן היה לראות זאת בבירור על פניו האפורים.
תחילה לא היה באיזור אף אחד שהבין אנגלית. אחר-כך, משמצא מישוה, הת-חילו הבעיות הכספיות — כל זאת כש-התייר עומד עדיין בחדר ההמתנה, לא במיון, והבדיקה הכספית-לשונית שהוא עובר נערכת על-ידי פקידה עילגת לשון ודלת נימוסים. העניין נמשך למעלה מ-שעה, כשכל אותו זמן מתחננת אשת ה-תייר, שבעלה יראה רופא.
הסוף היה שהשניים יצאו מחדר-ההמתנה מבלי שזכו לעבור דרך המיון, וה-תייר, שנראתה כאידישע מאמע טיפ-רית, פלטה ביציאה קללה אמריקאית מן הנלוות ביותר, שכרחה, משום מה, את הנהלת בית-החולים עם הנהלת המדינה. סיפורי תיירים יש הרבה. זכור סיפורו של פיטר קובאץ, העולה החדש, קורבן אוגס-שולמן. קובאץ הגיע לאיכילוב ב-גידת מיטרתה כשליטתו שבורה, והוא לאחר התעללות מינית של ארבעה סוטים. בחדר-המיון של איכילוב סרבו לטפל ב-איש. בטרם ישלם את הוצאות טיפולו.

הזריקה הנכונה

לאיש הלא-נכון

בתל-אביב מוצג בימים אלה סרט בשם בית-חולים. בסרט פועל רוצח מוכה טרוף אלוהי. הוא מחסל את קרבנו-תיו בעזרתו הפעילה של בית-החולים. אין הוא צריך לעשות הרבה. הוא רק מהמם אותם. את שארית המלאכה מבצעים

המוכה
דוקטור עמוס מזור, רופא במחלקה החירורגית של בית-החולים "איכילוב", שחולה אליס הפעיל עליו את אגרופיו לאחר שמאמציו לשכנע את הרופא שיטפל בו תיכף ומייד, עלו בתוהו. דוקטור מזור נראה משוחזע עם הרופא התורן בחדר-המיון על מצבו של החולה, שרגלו החבושה נראית בתמונה.

הרשלנות, השיכחה וחוסר תשומת-הלב, ששוררים בחדר-המיון של בית-החולים הענק. אהיות מזריקות את הזריקה הנכונה לאיש הלא נכון, מעלות על שולחן הני-תוחים במקום זקנה בת 70 אחות צעירה בת 25, שהרוצח המם אותה בשקית מלאה בחול, וכן הלאה והלאה.

חדרי המיון של תל-אביב לא הגיעו עדיין לשלב זה של חוסר-אונים. מן הי-עבודה כי הסיפורים שהובאו כאן מתייחד-סיים כולם לאיכילוב, אין ללמוד כי הוא היחיד בו מתרחשים מקרים כאלה.
מיקרה ההמפילייה למשל, המתואר ב-פתיחה, אירע בבית-חולים בילינסון. והוא נורא עוד מן האחרים, משום שזה מיקרה חוזר, מאורע שמתרחש שוב ושוב משך שנים ארוכות. אותו גבר צעיר פוחד פחד-מוות מן היום שבו יקבל חלילה שטף-דם פנימי באבר תיוני. אין שום סיכוי כי יותר בחיים במיקרה כזה, עם סוג הטיפולים שזכה להם עד עתה בבילינסון.

חדר-המיון של בית-החולים איכילוב הוא העמוס ביותר בעיר. יש בו 13 מיטות בלבד.
לא פלא כי כשהגיעה האלימות התל-אביבית, גם בבית-החולים פגעה לראשונה בחדר-המיון של איכילוב.

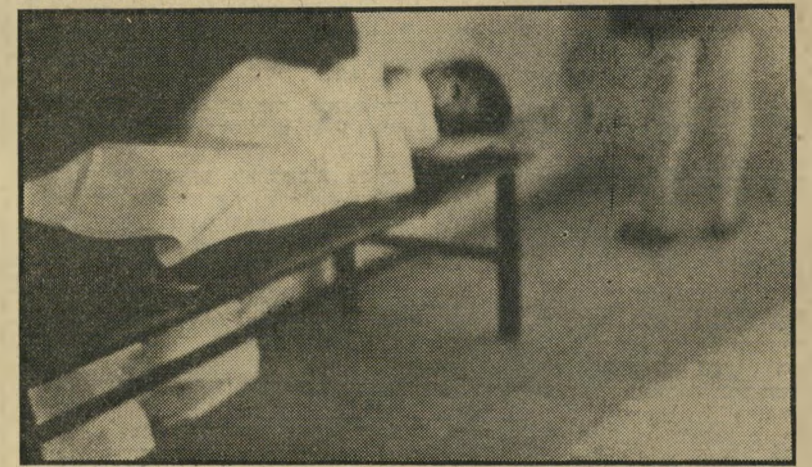
ב-25.9.72 ירד דוקטור עמוס מזור, רופא במחלקה החירורגית ב' של בית-חולים איכילוב, לתורנות בחדר-המיון. השעה היתה 12 בערך. "חדר המיון היה מלא חולים," הוא מספר בעדותו, שניתנה לאחר מכן בבית-המישפט המחוזי בתל-אביב: "היו חולים שנוקקו לטיפול מייד, ואחרים שלא. היתה אחת פצועת תאונת-דרכים, והייתי צריך לטפל בה לפני האחרים. כש-קצת התפנתי, ערכתי סקירה בחדר, כדי לראות מי זקוק לטיפול חירורגי. בין השאר בדקתי גם את הנאשם. הגעתי למסקנה שאינו זקוק לטיפול חירורגי ויטפל בו הרופא הפנימי.

התחלתי לטפל בילד שהיה לו שבר במחלקה החירורגית ב' של בית-חולים איכילוב, לתורנות בחדר-המיון. השעה היתה 12 בערך. "חדר המיון היה מלא חולים," הוא מספר בעדותו, שניתנה לאחר מכן בבית-המישפט המחוזי בתל-אביב: "היו חולים שנוקקו לטיפול מייד, ואחרים שלא. היתה אחת פצועת תאונת-דרכים, והייתי צריך לטפל בה לפני האחרים. כש-קצת התפנתי, ערכתי סקירה בחדר, כדי לראות מי זקוק לטיפול חירורגי. בין השאר בדקתי גם את הנאשם. הגעתי למסקנה שאינו זקוק לטיפול חירורגי ויטפל בו הרופא הפנימי.

התחלתי לטפל בילד שהיה לו שבר במחלקה החירורגית ב' של בית-חולים איכילוב, לתורנות בחדר-המיון. השעה היתה 12 בערך. "חדר המיון היה מלא חולים," הוא מספר בעדותו, שניתנה לאחר מכן בבית-המישפט המחוזי בתל-אביב: "היו חולים שנוקקו לטיפול מייד, ואחרים שלא. היתה אחת פצועת תאונת-דרכים, והייתי צריך לטפל בה לפני האחרים. כש-קצת התפנתי, ערכתי סקירה בחדר, כדי לראות מי זקוק לטיפול חירורגי. בין השאר בדקתי גם את הנאשם. הגעתי למסקנה שאינו זקוק לטיפול חירורגי ויטפל בו הרופא הפנימי.

התחלתי לטפל בילד שהיה לו שבר במחלקה החירורגית ב' של בית-חולים איכילוב, לתורנות בחדר-המיון. השעה היתה 12 בערך. "חדר המיון היה מלא חולים," הוא מספר בעדותו, שניתנה לאחר מכן בבית-המישפט המחוזי בתל-אביב: "היו חולים שנוקקו לטיפול מייד, ואחרים שלא. היתה אחת פצועת תאונת-דרכים, והייתי צריך לטפל בה לפני האחרים. כש-קצת התפנתי, ערכתי סקירה בחדר, כדי לראות מי זקוק לטיפול חירורגי. בין השאר בדקתי גם את הנאשם. הגעתי למסקנה שאינו זקוק לטיפול חירורגי ויטפל בו הרופא הפנימי.

התחלתי לטפל בילד שהיה לו שבר במחלקה החירורגית ב' של בית-חולים איכילוב, לתורנות בחדר-המיון. השעה היתה 12 בערך. "חדר המיון היה מלא חולים," הוא מספר בעדותו, שניתנה לאחר מכן בבית-המישפט המחוזי בתל-אביב: "היו חולים שנוקקו לטיפול מייד, ואחרים שלא. היתה אחת פצועת תאונת-דרכים, והייתי צריך לטפל בה לפני האחרים. כש-קצת התפנתי, ערכתי סקירה בחדר, כדי לראות מי זקוק לטיפול חירורגי. בין השאר בדקתי גם את הנאשם. הגעתי למסקנה שאינו זקוק לטיפול חירורגי ויטפל בו הרופא הפנימי.

לקראת שוק
ילד זה שכב ביום ששי 20.10.72 על 90 סמל במיסדרון הסמוך לחדר-המיון של "איכילוב", והמתין לתפירת זרועו הפצועה. אף רופא לא היה במצא. היתה שעה של חילופי רופאים, והמחליפים עדיין לא הגיעו. אם הילד ניסתה לשמור עליו שלא יירדם פן ייכנס לשוק. הם החתינו כשעה.

האדישות והיאוש
ציפיה אופיינית בחדר-מיון. יאוש, כסיסת ציי-פורניים, פנייה חודה לאחות אדישה, כל אלה מצטרפים לכאב ולטבל אותו מביאים עימם אלה שנגזר עליהם להכנס לחדר זה. התמונה צולמה דרך אשנב הקבלה של חדר-המיון. הדמות המטושטשת היא פקידת-הקבלה.

שתי

סטירות לחי

מתוך הנחה יסודית, כי האלימות סו-לה ומכוערת בכל מקום, ותהיינה הסי-בות לקיומה אשר תהיינה, האם פעל הנא-שם בחלל ריק? באותו אופן בו פועל בר-יון קולנוע או דיסקוטקים? בלי סיבה, בלי תכלית, סתם שבביל הכיף?

הנאשם — מרדכי בן-נתן. בן 48. נשוי ואב לשלושה ילדים, בן בגיל 20, בן חייל